

สาส์นวันเยาวชนโลกของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
“มารีย์ อย่างกล้วยๆ ท่านเป็นผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน” (ลก. 1: 30)
วันพฤหัสบดี ที่ 22 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2018

สาส์นถึงเยาวชนของโลกในโอกาสวันเยาวชนโลกครั้งที่ 33 ซึ่งจะมีการเฉลิมฉลองกันระดับสังฆมณฑลในวันอาทิตย์ไบบลานที่ 25 มีนาคม ค.ศ. 2018 ภายใต้หัวข้อ “มารีย์ อย่างกล้วยๆ ท่านเป็นผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน” (ลก. 1: 30)

+++

“มารีย์ อย่างกล้วยๆ ท่านเป็นผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน” (ลก. 1: 30)

เยาวชนที่รัก

วันเยาวชนโลกปี ค.ศ. 2018 หมายถึงอีกก้าวหนึ่งสำหรับการเตรียมวันเยาวชนสากลที่จะมีการเฉลิมฉลองกันที่ประเทศปานามาในเดือนมกราคม ค.ศ. 2019 ก้าวใหม่แห่งการเดินทางแสวงบุญนี้จะเกิดขึ้นในปีเดียวกันกับที่เราจะมีการประชุมสมัชชาซีนีอดพระสังฆราชในหัวข้อ *เยาวชน ความเชื่อ และการไตร่ตรองกระแสเรียก* นี่เป็นเหตุการณ์น่าชื่นชมที่เกิดขึ้นพร้อมกัน การสวดภาวนาและการไตร่ตรองเป็นเป้าหมายที่พระศาสนจักรจะมอบให้กับเยาวชนผู้ปรารถนาที่จะรับและที่สำคัญที่สุดคือที่จะฉวยโอกาสรับของขวัญล้ำค่าซึ่งเยาวชนพึงมีปฏิสัมพันธ์กับพระเจ้า และกับพระศาสนจักร และ กับโลก

อย่างที่พวกเธอทราบกันดีอยู่แล้วว่า ในการเดินทางนี้เราเลือกที่จะรับการคุ้มครองจากแบบฉบับของมารีย์สตรีสาวแห่งตำบลนาซาเร็ธซึ่งพระเจ้าทรงเลือกให้เป็นมารดาแห่งพระบุตรของพระองค์ พระนางจะเดินทางร่วมไปกับเราไปยังการประชุมซีนีอดและในการชุมนุมเยาวชนสากลที่ประเทศปานามา ปีที่แล้วเราได้รับการชี้แนะจากพระวาจาแห่งเพลงสรรเสริญของพระนาง “พระเจ้าผู้

ทรงสรรพานุภาพทรงกระทำกิจการยิ่งใหญ่สำหรับข้าพเจ้า” (ลก. 1: 49) ทรงสอนเราให้ระลึกถึงอดีต ปีนี้พร้อมกับพระนางมารีย์ เราอ่อนขอฟังเสียงของพระเจ้าซึ่งทรงบันดาลให้เรามีความกล้าหาญและประทานพระพรที่จำเป็นเพื่อที่เราจะได้ตอบสนองต่อกระแสเรียกของพระองค์ “มารีย์ จงอย่ากลัวเลย ท่านเป็นผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน” (ลก. 1: 49) นี่เป็นคำพูดที่กล่าวโดยอัครทูตคาธาเบรียลทูตสวรรค์ของพระเจ้าต่อมารีย์ ซึ่งเป็นหญิงสาวธรรมดาคนหนึ่งในหมู่บ้านเล็กๆ แห่งหนึ่งของกาลิลี

1. จงอย่ากลัวเลย

พอจะเข้าใจกันได้ การปรากฏองค์โดยทันทีทันใดของทูตสวรรค์พร้อมกับการตกทาย “จงยินดีเถิด ท่านผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน พระเจ้าสถิตอยู่กับท่าน” (ลก. 1: 29) ทำให้มารีย์ตกใจ พระนางทรงประหลาดใจในการไขแสดงอัตลักษณ์กระแสเรียกของเธอเป็นครั้งแรกซึ่งไม่เป็นที่ล่วงรู้ของเธอมาก่อน มารีย์เฉกเช่นคนอื่นๆ ในพระคัมภีร์ตัวสันต่อพระธรรมล้ำลึกแห่งกระแสเรียกของพระเจ้า ผู้ซึ่งในปริบทเดียวทรงให้แผนการอันยิ่งใหญ่ของพระองค์และทรงทำให้เธอรู้สึกต่ำต้อยเพราะเธอเป็นสิ่งสร้างตัวเล็กๆผู้หนึ่งเท่านั้น ทูตสวรรค์มองเห็นส่วนลึกแห่งจิตใจของเธอจึงกล่าวว่า “จงอย่ากลัวเลย” พระเจ้าก็ทรงอ่านดวงใจในส่วนที่ลึกของเราเช่นเดียวกัน พระองค์ทรงทราบดีถึงการตกทายต่างๆที่เราต้องเผชิญในชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราต้องเผชิญกับการตัดสินใจขั้นพื้นฐานที่ขึ้นอยู่กับว่าเราจะเป็นอะไรและจะทำอะไรในโลกนี้ ซึ่งเป็น “ความกลัว” ที่เรารู้สึกได้เมื่อต้องเผชิญกับการตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคต ในสถานภาพชีวิต และกระแสเรียก ณ เวลาดังกล่าวเรารู้สึกลำบากใจและกลัวไปสารพัด

และพวกเธอที่เป็นเยาวชน พวกเธอกลัวอะไร? อะไรที่เป็นสิ่งกวนใจเธอมากที่สุด? ความกลัว “ภายในใจ” ที่พวกเธอหลายคนมีคือการที่ไม่ได้รับความรัก ไม่ได้ได้รับความชอบ หรือไม่เป็นที่ยอมรับว่าเธอเป็นใคร ทุกวันนี้มีคนหนุ่มสาวเป็นอันมากรู้สึกว่าจำเป็นที่ตนต้องทำตนเป็นคนแตกต่างจากการที่ตนเป็นจริง แล้วก็พยายามที่จะปรับตัวให้อยู่ในมาตรฐานแบบเทียมๆที่ตนทำไม่ได้ พวกเขาพยายาม “สร้างภาพ” ตนเองอยู่เสมอ ซ่อนตัวอยู่ในหน้ากากและอัตลักษณ์เทียมจนแทบจะกลายเป็นตัวตนเทียม หลายคนหลงอยู่แต่ให้คนอื่นชอบตนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความกลัวและความไม่แน่นอนหลายอย่างที่สลับซับซ้อนเกิดจากรู้สึกว่าตนยังขาดโน่นขาดนี่ ส่วนคนอื่นพากันกลัวว่าตนจะไม่สามารถมีความปลอดภัยทางอารมณ์แล้วจะต้องอยู่อย่างสันโดษตามลำพัง หลายคนเผชิญกับความไม่แน่นอนของการทำงาน กลัวที่จะไม่ได้รับตำแหน่งอาชีพที่ตนชอบ หรือกลัวที่จะไปไม่ถึงดวงดาวที่ใฝ่ฝัน ทุกวันนี้คนหนุ่มสาวส่วนใหญ่ต่างอยู่ใต้ความวิตกกังวล ทั้งคนที่มีความเชื่อและคนที่ไม่มีความเชื่อ อันที่จริงผู้ที่ได้รับของขวัญแห่งความเชื่อและพยายามที่จะแสวงหากระแสเรียกของตนอย่างจริงจังก็ไม่อาจละเว้นจากความกลัวเช่นเดียวกัน บางคนคิด

ว่า บางทีพระเจ้าทรงขอหรือกำลังขอจากข้าพเจ้ามากเกินไป โดยการเดินตามเส้นทางที่พระองค์ทรงกำหนดไว้สำหรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคงจะไม่มีความสุขแท้จริง หรือข้าพเจ้าคงจะไม่สามารถทำตามที่พระองค์ทรงขอจากข้าพเจ้า บางคนคิดว่า ถ้าข้าพเจ้าเดินตามทางที่พระเจ้าทรงชี้ให้ข้าพเจ้าเดิน ใครจะกล้ารับประกันได้ว่าข้าพเจ้าจะทำได้โดยตลอด? ข้าพเจ้าจะหมดกำลังใจหรือเปล่า? ข้าพเจ้าจะเสียความกระตือรือร้นหรือไม่? ข้าพเจ้าจะสามารถยืนหยัดได้จนตลอดชีวิตหรือ?

ในเวลาแห่งความสงสัยและความกลัวท่วมทับในหัวใจ การไตร่ตรองแยกแยะเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งจะช่วยให้เราจัดระเบียบความสับสนแห่งความคิดและความรู้สึกของเรา ทำให้เรากระทำด้วยวิธีการที่ชอบธรรมและเฉลียวฉลาด ในกระบวนการนี้สิ่งแรกที่จะเอาชนะความกลัวได้ คือค้นหาความกลัวนั้นให้พบเสียก่อน เพื่อมิให้เสียเวลาและเสียพลังงานด้วยการถูกลอนจากปีศาจที่ไม่มีหน้าตา หรือผีที่ไม่มีตัวตน ดังนั้นพอจึงขอเชิญพวกเธอทุกคนให้มองลึกๆเข้าไปในตนเองแล้ว “ตั้งชื่อ” ความกลัวของเธอ ถามตัวเองว่า อะไรทำให้ข้าพเจ้าผิดหวัง อะไรทำให้ฉันกลัวมากที่สุด ณ เวลาใดเวลาหนึ่งแห่งชีวิต? อะไรเป็นอุปสรรคที่กีดกันไม่ให้ฉันก้าวหน้า? เหตุใดฉันจึงไม่กล้าที่จะตัดสินใจในเรื่องที่สำคัญที่ฉันจะต้องตัดสินใจ? จงอย่ากลัวที่จะเผชิญหน้ากับความกลัวด้วยความซื่อสัตย์ ที่จะทราบความกลัวดังกล่าวว่ามันคืออะไร แล้วจัดการกับมันให้เรียบร้อย พระคัมภีร์มิได้มองข้ามประสบการณ์ของมนุษย์เกี่ยวกับความกลัวและต้นเหตุของมัน อับราฮัมมีความกลัว (เทียบ ปฐก. 12: 10ff) ยากอบก็มีความกลัว (เทียบ ปฐก. 31: 31; 32: 7) โมเสสก็ไม่เว้น (เทียบ อพย. 2: 14; 17: 4) เปโตร (มธ. 26: 69ff) และบรรดาอัครสาวก (เทียบ มก. 4: 38-40; มธ. 26: 56) แม้แต่พระเยซูเจ้าเอง ถึงจะเป็นอุปมา ก็ยังมีประสบการณ์กับความกลัวและความร้อนใจ (เทียบ มธ. 26: 37; ลก. 22: 44)

“ตกใจเช่นนี้ทำไม ท่านยังไม่มีความเชื่อดอกหรือ?” (มก. 4: 40) ในการเตือนอัครสาวก พระเยซูทรงช่วยให้เราเข้าใจว่าอุปสรรคของความเชื่อ บ่อยครั้งไม่ใช่ความดีอันแต่เป็นความกลัว เมื่อเข้าใจเช่นนี้ การไตร่ตรองจะทำให้เราเข้าใจถึงความกลัวของเรา ซึ่งจะช่วยให้เราเอาชนะได้ จะเป็นการเปิดประตูให้กับชีวิตและช่วยเราให้สามารถเผชิญหน้ากับการท้าทายที่วิ่งเข้ามาในหนทางของเราอย่างเยือกเย็น สำหรับเราโดยเฉพาะที่เป็นคริสตชน ความกลัวต้องไม่เป็นสิ่งสุดท้าย แต่ควรที่จะเป็นโอกาสให้เราได้แสดงความเชื่อในพระเจ้า... และในชีวิต! นี่หมายถึงเชื่อในความดีพื้นฐานแห่งการมีชีวิตที่พระเจ้าทรงประทานให้เราและหวังว่าพระองค์จะนำพาเราไปสู่เป้าหมายสุดท้าย แม้กระทั่งท่ามกลางสิ่งแวดล้อมและกงกรรมกงเกวียนที่บ่อยครั้งทำให้เราเกิดอาการมึนงง แต่หากเราควบคุมความกลัวได้เราจะกลายเป็นคนที่มองเข้าไปในตัวเองแล้วก็ปิดประตูเพื่อที่จะป้องกันตัวเราให้รอดพ้นจากทุกสิ่งเหมือนกับว่าเราเป็นคนง่อยคนพิการ เราต้องออกแรงทำงาน!

อย่าปิดกั้นตนเอง! ในพระคัมภีร์คำที่บอกว่า “จงอย่ากลัว” มีการกล่าวซ้ำถึง 365 ครั้ง ในความหมายต่างๆ รวบรวมจะบอกเราว่า พระคริสตเจ้าทรงต้องการให้เราเป็นอิสระจากความกลัวทุกวันตลอดปี

การไตร่ตรองเป็นสิ่งที่ขาดเสียมิได้ เมื่อเราค้นหากระแสเรียกของเราในชีวิต บ่อยครั้งกระแสเรียกของเราคลุมเครือหรือไม่มีความชัดเจนในระยะแรก แต่นี่เป็นอะไรที่เราจะค่อยๆ เข้าใจทีละเล็กทีละน้อย ในกรณีนี้การไตร่ตรองควรมองว่าเป็นความพยายามส่วนบุคคลในการมองเข้าไปในตัวตนเองโดยมีเป้าหมายที่จะเข้าใจตนเองให้ดียิ่งขึ้นเกี่ยวกับคุณสมบัติภายในของเราเพื่อที่จะสร้างความแข็งแกร่งให้กับตัวเราและรักษาไว้ซึ่งความสมดุล ในลักษณะดังกล่าวบุคคลผู้นั้นอาจเป็นคนแข็งแกร่งขึ้น แต่ก็ยังคงอยู่ในขอบเขตจำกัดแห่งความสามารถและศักยภาพของตน แต่กระแสเรียกนั้นเป็น *การเรียกจากเบื้องบน* และการไตร่ตรองในบริบทนี้โดยหลักใหญ่แล้วหมายถึงการเปิดใจเราให้กับพระเจ้าที่ทรงเรียกเรา การสวดภาวนาอย่างเรียบง่ายจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อที่จะได้ยินเสียงเรียกของพระเจ้า ซึ่งก้องกังวานอยู่ในมโนธรรมของเรา พระเจ้าทรงเคาะประตูหัวใจของเราเฉกเช่นที่พระองค์ทรงกระทำต่อมารีย์ พระองค์ทรงปรารถนาที่จะสร้างมิตรภาพกับเราโดยอาศัยการสวดภาวนา ที่จะตรัสกับเราโดยอาศัยพระคัมภีร์ ที่จะประทานพระเมตตาของพระองค์แก่เราโดยอาศัยศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งการคืนดีกัน และเพื่อที่จะเป็นหนึ่งเดียวกับเราในศีลมหาสนิท

นอกนั้นยังเป็นความสำคัญเช่นเดียวกันที่จะต้องมีการเสวนาและการสัมผัสกับผู้อื่นซึ่งเป็นพี่น้องชายหญิงของเราในความเชื่อที่มีประสบการณ์มากกว่าเรา เพื่อที่พวกเขาจะได้ช่วยให้เราเห็นชัดขึ้นในการเลือกความเป็นไปได้ต่างๆ อย่างเฉลียวฉลาด เมื่อเด็กหนุ่มซามูเอลได้ยินเสียงของพระเจ้า เขายังไม่เข้าใจโดยทันที เขาวิ่งไปหาเอลีปุโรหิตซาราถึงสามครั้งซึ่งในที่สุด เอลีได้เสนอการตอบสนองที่ถูกต้องต่อการเรียกของพระเจ้า “เมื่อพระองค์เรียกเธอ เธอต้องตอบว่า ‘โปรดตรัสเถิดพระเจ้าข้า ข้ารับใช้ของพระองค์กำลังฟังอยู่’” (1 ซมอ. 3: 9) ในความสงสัยเธอทราบดีว่าเธอสามารถวางใจในพระศาสนจักรได้ พ่อทราบดีว่ามีพระสงฆ์ดีๆ หลายองค์ ผู้รับเจิมถวายตัวชายหญิงและฆราวาสซึ่งหลายคนแม้ยังมีอายุไม่มากที่สามารถช่วยเธอได้ในการคลี่คลายความสงสัยของเธอและช่วยให้เธอเข้าใจแผนการแห่งกระแสเรียกของเธอ คนอื่นไม่ใช่เพียงแต่ผู้นำวิญญูณ แต่ยังเป็นคนที่สามารถช่วยเธอให้เปิดใจกว้างสู่ความมั่งคั่งที่ไม่สิ้นสุดแห่งชีวิตที่พระเจ้าทรงมอบให้แก่เธอ เป็นสิ่งสำคัญมากที่เธอต้องหาพื้นที่ว่างในเมืองและชุมชนที่จะเจริญเติบโต ที่จะไฝ่ฝัน และที่จะมองไปยังขอบฟ้าใหม่! อย่าสูญเสียความกระตือรือร้นที่จะชื่นชมกับมิตรภาพของผู้อื่นรวมทั้งความสุขที่จะฝันด้วยกัน คริสตชนแท้จริงจะไม่กลัวที่จะเปิดใจตนเองสู่ผู้อื่นพร้อมกับแบ่งปันที่ว่างของตนพร้อมกับสร้างมิตรภาพกับเขา เยาวชนที่รัก อย่ายอมพุดเกี่ยวกับเยาวชนที่หลงอยู่ในความมืด

แห่งห้องที่ปิดตายซึ่งหน้าต่างที่จะส่องภายนอก นั่นคือมนุษย์คอมพิวเตอร์และสมาร์ทโฟน จงเปิดประตูแห่งชีวิตให้กว้างไว้! ขอให้เวลาและช่องว่างของเธอเปี่ยมด้วยความสัมพันธ์ที่มีความหมายกับคนที่จริงจังในชีวิต กับคนที่เธอสามารถแบ่งปันประสบการณ์ชีวิตประจำวันที่แท้จริงและเป็นรูปธรรม

2. มารีย์!

“เราเรียกชื่อของท่าน” (อสย. 43: 1) เหตุผลแรกที่เราไม่กลัวคือความจริงที่ว่าพระเจ้าทรงเรียกชื่อของเรา อัครทูตสวรรค์ซึ่งเป็นผู้นำศาสนของพระเจ้าเรียกขานชื่อมารีย์ การเรียกชื่อเป็นอำนาจของพระเจ้า ในงานสร้างพระองค์ทรงเรียกชื่อสิ่งสร้างทุกชนิดให้เกิดขึ้น นี่คือนิยามที่อยู่ที่อยู่เบื้องหลังชื่อซึ่งต่างมีลักษณะจำเพาะของทุกสิ่งสร้าง อันเป็นแก่นภายในที่มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงทราบ อภิสติของพระเจ้านี้ถูกนำมาแบ่งปันให้กับมนุษย์เพื่อพระเจ้าทรงเชื่อเชิญมนุษย์ให้ตั้งชื่อสัตว์ นก และลูกหลานของตน (ปฐมก. 2: 19-21; 4: 1) หลายวัฒนธรรมรับเอาทัศนวิสัยแห่งพระคัมภีร์นี้ไว้ พวกเขาทราบดีถึงชื่อที่การไขแสดงแห่งพระธรรมล้ำลึกของชีวิตและความหมายแห่งการดำรงชีวิต

เมื่อพระเจ้าทรงเรียกชื่อของใครบางคน พระองค์ทรงเผยให้ผู้นั้นเห็นกระแสเรียกของตนให้เห็นถึงแผนการแห่งความศักดิ์สิทธิ์และความสำเร็จซึ่งอาศัยสิ่งเหล่านี้บุคคลผู้หนึ่งกลายเป็นของขวัญสำหรับผู้อื่น และผู้หนึ่งถูกทำให้เป็นผู้ที่มีอัตลักษณ์เฉพาะพิเศษ เมื่อพระเจ้าทรงต้องการที่จะขยายขอบฟ้าใหม่แห่งชีวิต พระองค์จะทรงประทานชื่อใหม่ให้กับผู้ที่พระองค์ทรงเรียก ดังที่พระองค์ทรงทำกับซิมอนซึ่งพระองค์ทรงเรียกว่าเปโตร จากนั้นเป็นต้นมาก็เกิดธรรมเนียมมีการตั้งชื่อกันใหม่เมื่อมีการเข้าคณะนักบวชเพื่อแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์และพันธกิจใหม่ เนื่องจากการเรียกของพระเจ้านั้นเป็นการจำเพาะและส่วนตัวเราจำเป็นต้องกล้าที่จะเป็นอิสระจากความกดดันต่างๆเพื่อความพร้อมที่จะปฏิบัติตามพระวินัย เพื่อชีวิตของเราจะได้กลายเป็นของขวัญบริสุทธิ์ ที่เปลี่ยนเป็นอย่างอื่นมิได้สำหรับพระเจ้า สำหรับพระศาสนจักร และสำหรับทุกคน

เยาวชนที่รัก การถูกเรียกชื่อจึงเป็นเครื่องหมายแห่งศักดิ์ศรีอันยิ่งใหญ่ของเราในสายพระเนตรของพระเจ้าและเป็นเครื่องหมายแห่งความรักของพระองค์ต่อเรา พวกเธอทุกคนเป็น “ตัวเธอ” ของพระเจ้า มีคุณค่าในสายพระเนตรของพระองค์ สมควรที่จะได้รับความเคารพและความรัก (เทียบ อสย. 3: 4) จงต้อนรับการเสวนาด้วยความยินดีที่พระเจ้าทรงมอบให้เธอ พระองค์ทรงเอ็นดูเธอ และเรียกชื่อของเธอ

3. ท่านเป็นผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน

เหตุผลหลักที่มารีย์ไม่กลัวคือพระนางเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า คำว่า “พระหรรษทาน” หมายถึงความรักที่ให้เปล่ามิใช่ที่เป็นหนี้ เราได้รับแรงบันดาลใจสักเท่าใดเพื่อทราบว่าจะไม่จำเป็นต้องมี “ประวัติส่วนตัวชั้นเลิศเลิศ” มีคุณสมบัติครบถ้วนและมีความสำเร็จมากมาย เพื่อที่จะมีความใกล้ชิดและได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า ทูตสวรรค์กล่าวกับมารีย์ว่า ท่านได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า ไม่ได้บอกว่าเธอจะได้รับสิ่งนี้ในอนาคต ลักษณะเดียวกันแห่งทูตสวรรค์จึงช่วยให้เราเข้าใจว่าพระหรรษทานของพระเจ้านั้นมีอยู่อย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่เป็นอะไรที่ผ่านไปแล้วก็ผ่านไป เพราะเหตุนี้เราจึงไม่ต้องกลัวว่าจะไม่มีพระหรรษทาน แม้ในอนาคตพระหรรษทานของพระเจ้าจะมีอยู่เสมอเพื่อที่จะทำนุบำรุงเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่เราถูกผจญและอยู่ในความมืด

การประทับอยู่อย่างต่อเนื่องแห่งพระหรรษทานของพระเจ้าจะช่วยให้ตอบรับกระแสเรียกของเราด้วยความมั่นใจ กระแสเรียกของเราเรียกร้องให้เราต้องมีความซื่อสัตย์ ซึ่งเราต้องคอยรื้อฟื้นอยู่ทุกวัน หนทางแห่งกระแสเรียกของเราจะปราศจากซึ่งไม้กางเขนก็หาไม่ ไม่เป็นเพียงแต่ความสงสัยของเราในช่วงต้นเท่านั้น แต่ยังเป็นการล่อลวงบ่อยๆที่เกิดขึ้นเสมอบนเส้นทางชีวิตของเรา ความรู้สึกที่ว่าเรายังบกพร่องโน่นบกพร่องนี่อยู่คู่กับบรรดาอัครสาวกของพระเยซูคริสต์จนถึงที่สุด แต่กระนั้นพวกเขาก็ทราบกันดีถึงความช่วยเหลือแห่งพระหรรษทานของพระเจ้า

คำพูดของทูตสวรรค์ลงมาสู่มนุษย์อย่างน่าเกรงขาม พร้อมกับละลายความกลัวนั้นด้วยอำนาจแห่งข่าวดีซึ่งเราเป็นผู้ถือสาสน์นั้น ชีวิตของเราไม่ได้เป็นแค่การเสี่ยงหรือการตื่นรนเพื่อความอยู่รอดเท่านั้น แต่เราแต่ละคนเป็นเรื่องราวที่ได้รับการโปรดปรานและได้รับความรักจากพระเจ้า เราได้รับ “ความโปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์” หมายความว่าพระเจ้าผู้สร้างทรงแลเห็นความสวยงามพิเศษในความเป็นตัวตนของเรา และพระองค์ทรงมีแผนการยิ่งใหญ่สำหรับชีวิตของเรา แม้จะการตระหนักถึงความแน่นอนนี้ไม่ได้แก้ปัญหาทุกอย่างของเรา และไม่ได้ขจัดความไม่แน่นอนแห่งชีวิตออกไป แต่อาจจะเปลี่ยนชีวิตของเราได้อย่างหลังมือเป็นหน้ามือ การที่เราไม่ทราบว่าพรุ่งนี้อะไรจะเกิดขึ้นกับชีวิตเรา ไม่ใช่การคุกคามมุมมืดที่เราต้องเอาชนะ แต่เป็นเวลาแห่งความโปรดปรานที่พระเจ้าทรงมอบให้เราเพื่อเราจะได้อำนาจดำเนินชีวิตตามกระแสเรียกเฉพาะของเรา และเพื่อจะได้แบ่งปันกับบรรดาพี่น้องชายหญิงของเราในพระศาสนจักรและในโลก

4. ความกล้าหาญในขณะนี้

จากความมั่นใจว่าพระหรรษทานของพระเจ้าสถิตอยู่กับเราจะทำให้เรามีพลังกล้าหาญ ในขณะปัจจุบัน มีความกล้าที่จะปฏิบัติตามที่พระเจ้าทรงขอจากเราที่นี่และบัดนี้ในทุกมิติแห่งชีวิต

กล้าที่จะน้อมรับกระแสเรียกที่พระเจ้าทรงเผยแสดงให้เรา กล้าที่จะเจริญชีวิตในความเชื่อโดยไม่ซุกซ่อนหรือทำให้ความเชื่อลดน้อยถอยลง

ใช่แล้ว เมื่อเราเปิดดวงใจให้กับพระพรชานของพระเจ้า สิ่งที่เป็นไปไม่ได้จะกลายเป็นความจริง และเป็นไปได้ “ถ้าพระเจ้าอยู่ข้างเราใครจะสู้เราได้” (รม. 8: 31) “บัดนี้” พระพรชานของพระเจ้ากำลังสัมผัสกับชีวิตของเธอ “ประทับอยู่” กับเธออย่างที่เป็นอยู่ อยู่กับความกลัวและข้อจำกัดทุกอย่างของเธอ แต่พระพรชานยังเผยให้เธอเห็นถึงแผนการอันน่าอัศจรรย์ของพระเจ้าด้วย เธอที่เป็นเยวชนจำเป็นต้องทราบว่ามีใครบางคนเชื่อในตัวเธอจริงๆ โปรดทราบด้วยว่าสมเด็จพระสันตะปาปาทรงเชื่อใจพวกเธอ พระศาสนจักรเชื่อใจในเธอ สำหรับส่วนของพวกเธอก็ขอให้มีความเชื่อใจในพระศาสนจักรด้วย

พันธกิจสำคัญที่มอบให้กับมารีย์ก็เพราะว่ามารีย์ยังเป็นสาวน้อย พวกเธอที่ยังหนุ่มสาวล้วนมีพลังในขณะที่ต้องเดินทางขึ้นตอนต่างๆ แห่งชีวิตซึ่งเธอมีพลังเข้มแข็งอยู่เสมอ จงใช้อำนาจแห่งพลังนี้ในการพัฒนาโลกด้วยการเริ่มต้นจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเธอมากที่สุด พ่อต้องการมอบความรับผิดชอบที่สำคัญนี้ไว้กับพวกเธอภายในพระศาสนจักรซึ่งต้องมีที่ว่างสำหรับพวกเธอ เพื่อพวกเธอจะได้มีความพร้อมที่จะมีความรับผิดชอบเหล่านี้

พ่อขอเชิญชวนพวกเธออีกครั้งหนึ่งให้พิศเพ่งไปยังความรักของมารีย์ อันเป็นความรักที่คอยดูแลเอาใจใส่ เป็นความรักที่มีพลังและเป็นรูปธรรม เป็นความรักที่เปี่ยมด้วยความกล้าหาญและมุ่งไปยังการทำตนเป็นของขวัญอย่างสิ้นเชิง พระศาสนจักรที่มีคุณภาพเหล่านี้ของมารีย์จะเป็นพระศาสนจักรที่ออกไปสู่ภายนอกเสมอ จะเป็นพระศาสนจักรที่ก้าวข้ามเขตแดนและขีดจำกัดของตน เพื่อให้พระพรชานที่ตนได้รับนั้นหลั่งไหลไปสู่มนุษยชาติ หากเรายอมให้แบบฉบับของมารีย์สัมผัสเราอย่างแท้จริง เราจะเจริญชีวิตโดยอัตโนมัติ ซึ่งความรักนั้นจะเอื้อให้เรารักพระเจ้าเหนือสิ่งใดๆ และเหนือตัวเราเอง จะทำให้เรารักเขาเหล่านั้นที่เราดำเนินชีวิตประจำวันร่วมกัน และเราจะรักผู้ที่ดูเหมือนว่าจะยากที่จะรัก นี่เป็นความรักแห่งการรับใช้และการอุทิศตนโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อคนอ่อนแอและยากจน นี่เป็นความรักที่เปลี่ยนใบหน้าของเราและทำให้เราเปี่ยมล้นด้วยความชื่นชมยินดี

พ่อยากจบสารสนนี้ด้วยคำพูดที่สวยงามของนักบุญเบอร์นาร์ดีโนในบทเทศน์ที่มีชื่อเสียงของท่านเกี่ยวกับพระธรรมล้ำลึกของการที่ทูตสวรรค์แจ้งเหตุแก่มารีย์ ซึ่งเป็นคำพูดที่ชี้ให้เห็นล่วงหน้าถึงชะตากรรมของมนุษยชาติในคำตอบของมารีย์ “ข้าแต่หญิงพรหมจารี ท่านได้ยินแล้วว่าท่านจะตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชาย ท่านได้ยินแล้วว่าทารกจะไม่เกิดจากมนุษย์ แต่จากองค์พระจิตเจ้าแล้วทูตสวรรค์ก็รอคำตอบ... ข้าแต่พระแม่ เราก็กำลังรอคำตอบ อันเป็นคำตอบแห่งความเห็นอกเห็นใจของพระแม่เช่นเดียวกัน... ในคำตอบสั้นๆ ของพระแม่เราจึงถูกสร้างขึ้นมาใหม่เพื่อที่จะได้กลับมีชีวิตขึ้นมาใหม่... นี่คือนี่ที่โลกทั้งโลกกำลังรอคอย เราขอกราบ ณ แพบเท้าของ

พระแม่... ข้าแต่พระแม่พรหมจารี มารีย์ โปรดตอบโดยเร็วด้วยเถิด” (Sermon 4, 8-9; Opera Omnia)

เยาวชนที่รัก พระเยซูคริสตเจ้า พระศาสนจักร และโลกกำลังรอคำตอบของพวกเธอต่อกระแสเรียกเฉพาะที่เธอแต่ละคนได้รับในชีวิตนี้ เนื่องจากวันเยาวชนสากลที่ประเทศปานามา กำลังใกล้เข้ามา พ่อขอเชิญชวนพวกเธอให้เตรียมตัวไปชุมนุมกันด้วยความชื่นชมยินดีและความกระตือรือร้นสำหรับผู้ที่ต้องการไปร่วมในการผจญภัยอันยิ่งใหญ่นี้ วันเยาวชนสากลเป็นวันของบุคคลที่มีความกล้า ไม่ใช่สำหรับคนที่มัวแต่แสวงหาความสบายหรือคนที่ถอยหลังทุกครั้งเมื่อเผชิญความทุกข์ยากลำบาก เธอกำลังรับการท้าทายนี้หรือไม่?

จากนครรัฐวาติกัน วันที่ 11 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2018

วันอาทิตย์ที่ 6 แห่งเทศกาลธรรมดา

วันรำลึกถึงการประจักษ์ของแม่พระที่เมืองลูร์ด

ฟรังซิส